

UCHWAŁA NR 715/XXX/2005
RADY MIASTA LUBLIN
z dnia 28 kwietnia 2005 r.

w sprawie nieuwzględnienia zarzutu wniesionego do projektu planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina – część III – trzecie wyłożenie

/obszar północny zawarty pomiędzy ulicami: Wyrwasa, Poligonową, Aleksandra Zelwerowicza do ulicy Koncertowej, ulicą Koncertową do granicy administracyjnej miasta wraz z tymi ulicami, granicą administracyjną miasta do Al. Spółdzielczości Pracy, zachodnią granicą pasa drogowego Al. Spółdzielczości Pracy i północną granicą pasa drogowego ulic: Obywatelskiej, Jaczewskiego i Północnej do Al. Kompozytorów Polskich, Al. Solidarności od Al. Kompozytorów Polskich do ulicy Wyrwasa/
w sprawie:

Na podstawie art.7 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 roku - z późniejszymi zmianami), art.85, ust.2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003r., Nr 80, poz. 717) i art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz.U. Nr 15, poz. 139 z 1999 roku - z późniejszymi zmianami), uchwały Rady Miejskiej w Lublinie Nr 413/XXXIX/96 z dnia 21.11.1996r., uchwała się, co następuje:

§ 1

1. Nie uwzględnia się zarzutu, złożonego w dniu 17.01.2005r. przez Pana ██████████ zam. w Lublinie przy ul. ██████████, dotyczącego ustaleń projektu planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina – część III dla nieruchomości nr 22 (obr.18, ark.7) położonej w rejonie ul. Mackiewicza w Lublinie.
2. Przedmiotem zarzutu jest zakwestionowanie przez Wnoszącego, w ponownie wyłożonym do publicznego wglądu projekcie planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina - część III, rozwiązań komunikacyjnych obejmujących część przedmiotowej działki i ograniczających strefę wolną od zabudowy. Pan ██████████ nie wyraził zgody na proponowany przebieg wschodniego pasa drogowego ul. Kisielewskiego (KDD-G) przy połączeniu z ul. Mackiewicza (KDL-G).
3. Uzasadnienie dotyczące nieuwzględnienia zarzutu oraz pouczenie dotyczące możliwości zaskarżenia uchwały do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie zawiera załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.

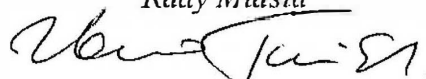
§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Lublina.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta

Zbigniew Targoński

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr 715/XXX/2005
Rady Miasta Lublin
z dnia 28 kwietnia 2005 r.

UZASADNIENIE
DOTYCZĄCE NIEUWZGLĘDNIENIA ZARZUTU WNIESIONEGO DO PROJEKTU PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA LUBLINA - CZĘŚĆ III –
trzecie wyłożenie

/obszar północny zawarty pomiędzy ulicami: Wyrwasa, Poligonową, Aleksandra Zelwerowicza do ulicy Koncertowej, ulicą Koncertową do granicy administracyjnej miasta wraz z tymi ulicami, granicą administracyjną miasta do Al. Spółdzielczości Pracy, zachodnią granicą pasa drogowego Al. Spółdzielczości Pracy i północną granicą pasa drogowego ulic: Obywatelskiej, Jaczewskiego i Północnej do Al. Kompozytorów Polskich, Al. Solidarności od Al. Kompozytorów Polskich do ulicy Wyrwasa/

W dniu 21 listopada 1996 roku Rada Miejska w Lublinie, działając w oparciu o art.7 ust.1 pkt.1 i art.8 ust.2 pkt.5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. Nr 142 poz.1591 z 2001 roku), a także art.12 ust.1,2, i 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. Nr 15, poz.139 z 1999 roku - z późniejszymi zmianami) podjęła uchwałę Nr 413/XXXIX/96 w sprawie przystąpienia do zmiany planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w obszarze miasta Lublina.

Opierając się o zebrany materiał dowodowy, który obejmuje dokumenty formalne i merytoryczne związane ze sporządzeniem przedmiotowej części planu stwierdzono, co następuje: zgodnie z wymogami określonymi w art.18 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym [dalej - uozp] Zarząd Miasta Lublina przeprowadził procedurę formalno-prawną poprzedzającą wyłożenie do publicznego wglądu trzeciej części projektu zmiany wymienionych wyżej planów zagospodarowania przestrzennego (m.in.: publiczne ogłoszenie – w tym w miejscowej prasie – o możliwości składania wniosków do planu, zawiadomienie na piśmie o przystąpieniu do sporządzenia planu organów i instytucji właściwych do uzgadniania planu, oraz zarządy województwa i powiatu, zbadanie spójności rozwiązań projektu planu z polityką przestrzenną określoną w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina”, uzgodnienie projektu zmiany planów z właściwymi organami określonymi w art. 18 ust.4, zawiadomienie na piśmie – zgodnie z art.18 ust. 5 uozp - ustawowo określone podmioty o terminie wyłożenia projektu). Następnie w dniach od 11 marca 2002 r. do dnia 02 kwietnia 2002 r. Zarząd Miasta wyłożył do publicznego wglądu projekt III części zmiany planów wraz z prognozą skutków wpływu ustaleń tychże na środowisko przyrodnicze i prognozą skutków budowy obiektów handlowych o powierzchni sprzedażowej powyżej 2000 m². W okresie od 02 kwietnia 2002 r. do 16.04.2002 r. Zarząd Miasta przyjmował protesty i zarzuty pod adresem wyłożonej w pierwszym terminie III części projektu zmiany planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w granicach miasta Lublina.

W dniach od 26 kwietnia 2004 r. do dnia 17 maja 2004 r. oraz w okresie od 06.05.2004r. do 26.05.2004r., po przeprowadzeniu przez Prezydenta Miasta Lublin, zgodnie z art. 18 ust 2 uozp, procedury formalno-prawnej (od 19 maja 2003 r. do 09 czerwca 2003r. - uzgodnienia z ustawowo wskazanymi organami i instytucjami, 15.04.2004 r. – publiczne

zawiadomienie, w tym w prasie, o ponownym wyłożeniu do publicznego wglądu przedmiotowego projektu /*Kurier Lubelski* Nr 89(12302), 14.04.2004 r. – indywidualne pisemne zawiadomienia podmiotów wskazanych w art. 18 ust 5 uozp) nastąpiło, zgodnie z art. 25 uozp, drugie wyłożenie projektu z uwzględnionymi protestami i zarzutami oraz wymaganymi dokumentami w postaci prognozy skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze oraz prognozy skutków przeznaczenia w planie terenów pod budowę wielkopowierzchniowych obiektów handlowych. W okresie kolejnych 14 dni, tj. do dnia 31 maja 2004 r. przyjmowano protesty i zarzuty pod adresem ponownie wyłożonego projektu. Do dnia 30 czerwca 2004 r. Prezydent Miasta Lublin rozpatrzył wniesione protesty i zarzuty pod adresem ponownie wyłożonego projektu, przekazując nie uwzględnione do rozpatrzenia Radzie Miasta Lublin.

Po zebraniu i rozpatrzeniu wniesionych protestów i zarzutów, a także w wyniku uwzględnienia części z nich, Prezydent dokonał koniecznych i niezbędnych korekt w przedmiotowym projekcie. Nieuwzględnione protesty i zarzuty przekazał do rozpatrzenia Radzie Miasta Lublin. Rada rozpatrzyła wniesione skargi na sesji w dniu 14.10.2004r.

W dniach od 28 grudnia 2004 r. do dnia 18 stycznia 2005 r., po przeprowadzeniu przez Prezydenta Miasta Lublin, zgodnie z art. 18 ust 2 uozp, procedury formalno-prawnej (15 listopada 2004 r. do 06 grudnia 2004 r. - uzgodnienia z ustawowo wskazanymi organami i instytucjami, 20.12.2004r. – publiczne zawiadomienie w prasie, o ponownym wyłożeniu do publicznego wglądu przedmiotowego projektu /*Kurier Lubelski* Nr 297 (12510), 20.12.2004r./, indywidualne pisemne zawiadomienia podmiotów wskazanych w art. 18 ust 5 uozp /SIR.LPU.V.7322/2/III/159/04 z 13 grudnia 2004r./) nastąpiło, zgodnie z art. 25 uozp, trzecie wyłożenie projektu z uwzględnionymi protestami i zarzutami oraz wymaganymi dokumentami w postaci prognozy skutków wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze oraz prognozy skutków przeznaczenia w planie terenów pod budowę wielkopowierzchniowych obiektów handlowych. W okresie kolejnych 14 dni, tj. do dnia 01 lutego 2005 r. przyjmowano protesty i zarzuty pod adresem ponownie wyłożonego projektu. Do dnia 01 marca 2005 r. Prezydent Miasta Lublin rozpatrzył wniesione protesty i zarzuty pod adresem ponownie wyłożonego projektu, przekazując nie uwzględnione do rozpatrzenia Radzie Miasta Lublin.

Z akt będących w posiadaniu Wydziału Strategii i Rozwoju Urzędu Miasta Lublin dotyczących procedury sporządzania projektu planu - część III wynika, że Pan ██████████ nie składał, w terminie wyznaczonym publicznym ogłoszeniem, wniosku o zmianę ustaleń obowiązującego wówczas planu zagospodarowania przestrzennego. Wnioskujący nie kwestionował również ustaleń projektu planu wyłożonego po raz pierwszy do publicznego wglądu w dniach od 11 marca 2002 r. do dnia 02 kwietnia 2002 r. Do powtórnie wykładanego projektu planu, Wnoszący również nie złożył zastrzeżeń.

W dniu 17.01.2005r., z zachowaniem terminu określonego ustawą, Pan ██████████ zam. w Lublinie, przy ul. ██████████, zakwestionował (wraz z innymi mieszkańcami i właścicielami) rozwiązania komunikacyjne dla działki o nr ewid. 22, będącej jego własnością, które zaproponowane zostały podczas wyłożonego po raz trzeci do publicznego wglądu projektu planu zagospodarowania przestrzennego Lublina – część III.

Rozpatrując wniesiony zarzut należy zauważyć, co następuje: w obowiązujących do dnia 31.12.2003r. *Miejscowym planie ogólnym zagospodarowania przestrzennego Lubelskiego Zespołu Miejskiego* (zatwierdzonym uchwałą Miejskiej Rady Narodowej w Lublinie, Nr XV/91/86, z dn. 30.12.1986 r. Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 2/87, poz. 25, z późniejszymi zmianami przyjętymi uchwałą Rady Miejskiej w Lublinie Nr L/500/93r., Dz. Urz. Woj. Lub. Nr 17, poz. 101, z dn. 10. 12. 1993 r) w/w działka położona była na terenach o zróżnicowanej strukturze zabudowy mieszkaniowo-usługowej liczonych brutto, oznaczonych symbolem IIID 12MNU. W *Miejscowym planie szczegółowym*

zagospodarowania przestrzennego zgrupowania przemysłowo - składowego BURSAKI, przedmiotowa nieruchomość położona była w terenach produkcji i usług na działkach indywidualnych oznaczonych symbolem 68 UHRm przy terenach pasa drogowego oznaczonego symbolem 013KD. W związku z art. 87 ust 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717/) od dnia 01.01.2004 roku przedmiotowa działka nie jest objęta ustaleniami planistycznymi miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W obowiązującym **studium** uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta, przyjętym uchwałą nr 359/XXII/2000 Rady Miejskiej w Lublinie z dnia 13.04.2000r., określającym politykę przestrzenną miasta oraz rozwój struktury funkcjonalno-przestrzennej, działka nr 22 leży w strefie intensywnej urbanizacji.

Należy zauważyć, że w projekcie zmiany planów, będącym przedmiotem **I wyłożenia** do publicznego wglądu, mając na względzie potrzebę znormalizowania zapisów w obszarze całego miasta zastosowano jednolity system oznaczeń. Utrzymano przebieg zasadniczego układu komunikacyjnego wyznaczonego w dotychczas obowiązujących ustaleniach prawa miejscowego. Dokonano zmiany podstawowego przeznaczenia terenów na tereny mieszkaniowe oznaczone symbolem M3, tj. tereny o mieszanej strukturze zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej oraz usług nieuciążliwych. Jest to zgodne z cytowanym wyżej Studium, którego rozstrzygnięcia są obligatoryjne dla planu miejscowego. Działka nr 22 (powstała z połączenia kilku mniejszych działek) przylegała od północy do pasa drogowego drogi dojazdowej, oznaczonej symbolem KDD. Przedmiotowa droga powtarzała przebieg pasa drogowego wyznaczonego w *Miejscowym planie szczegółowym zagospodarowania przestrzennego zgrupowania przemysłowo - składowego BURSAKI*.

W obszarze działki będącej własnością Skarżącego, przedmiotem **II wyłożenia** była korekta przebiegu pasów drogowych KDD-G (tj. ulicy Kisielewskiego), wytyczonego wzdłuż północnej granicy działki, oraz pasa drogowego KDL-G (tj. ul. Mackiewicza), przebiegającego po wschodniej stronie działki. Nie uległo zmianie podstawowe przeznaczenie terenu przedmiotowej działki. Korekta parametrów pasa drogowego KDD-G (ul. Kisielewskiego) spowodowana była koniecznością dostosowania jego przebiegu do istniejącego podziału własnościowego (działki o nr ewid. 7/17 i 7/19-droga) dokonanego zgodnie z obowiązującym do 31.12.2003r. *Miejscowym planem szczegółowym zagospodarowania przestrzennego zgrupowania przemysłowo - składowego BURSAKI* (w odniesieniu do działki nr 7/17 decyzja o podziale GGN 01 22 7430/127/2001 z 11.04.2001 r.). Polegała ona między innymi na zawężaniu pasa drogowego z około 16m do 12m. Jednocześnie dokonano korekty przebiegu pasa drogowego KDL-G (ul. Mackiewicza) przesuwając go w kierunku wschodnim.

Natomiast przedmiotem **III wyłożenia**, w obszarze działki będącej własnością Skarżącego, była zmiana przebiegu drogi dojazdowej KDD-G. Zrezygnowano z sytuowania w/w drogi po północnej stronie działki nr 22, w obszarze działki 6/9 (jak to miało miejsce w projekcie z I i II wyłożenia), przesuwając ją we wschodni rejon działki nr 22. Zmiana ta nastąpiła w wyniku częściowego uwzględnienia zarzutów i propozycji rozwiązań zapisanych w uzasadnieniach uchwał nr 519/XXIII/2004, 520/XXIII/2004 i 521/XXIII/2004 Rady Miasta Lublin z dnia 14 października 2004 r.

Rozwiązanie, zaprezentowane podczas trzeciego wyłożenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina – część III, jest wynikiem dyskusji toczącej się podczas posiedzenia Komisji Rozwoju Miasta, Urbanistyki i Ochrony Środowiska Rady Miasta Lublin, które odbyło się w dniach 11 i 13 października 2004r. Zgodnie z treścią pisma sygn. Or.XVI.R.0063 Rozw.-24/04 z dnia 18 października 2004r. informującego o opiniach komisji Rady Miasta Lublin *Komisja (...) opowiedziała się*

jednocześnie – idąc jak najdalej w kierunku zaspokojenia interesu mieszkańców – za wprowadzeniem do planu zmiany polegającej na przeprojektowaniu oprostowanej drogi w taki sposób, aby jej przebieg pociągał za sobą utratę jak najmniejszej części terenu, stanowiącego działki prywatnych właścicieli tj. aby droga przebiegała między tymi działkami, a sąsiadującym z nimi osiedlem zabudowy wielorodzinnej, a nie jak było zapisane w dotychczasowych planach dzieliła posesje prywatne, należące do spokrewnionych ze sobą osób. Projektowana ul. Kisielewskiego, której przebieg był przedmiotem trzeciego wyłożenia, jest jednym z elementów podstawowego dla omawianego obszaru układu komunikacyjnego. Budowa i modernizacja tego układu jest konieczna, gdyż wyznaczy i usprawni jego powiązanie komunikacyjne z podstawowym układem drogowym Lublina. Wiąże się to z rozwojem przestrzennym miasta, wzrostem ilości pojazdów i zapewnieniem poszczególnym miejskim jednostkom urbanistycznym, w tym obszarowi zabudowy pomiędzy ul. Chodźki i ul. Mackiewicza, sprawnej i płynnej obsługi komunikacyjnej. Połączenie ul. Kisielewskiego z ul. Mackiewicza, przedłużenie projektowanej ulicy Mackiewicza (KDL) do ul. Stefczyka poprzez skrzyżowanie z ul. Związkową usprawni powiązanie komunikacyjne obszaru z dzielnicą aktywności gospodarczej Bursaki (na północy), z projektowanymi i istniejącymi dzielnicami mieszkaniowymi Rudnik i Czechów (od strony wschodniej i zachodniej) i od południa z kompleksem szpitalno-dydaktycznym Akademii Medycznej. Zmiana przebiegu nowoprojektowanego wschodniego odcinka ul. Kisielewskiego miała na celu próbę pogodzenia interesów wszystkich właścicieli położonych w tym rejonie działek, tak aby ciężar przebiegu drogi ponosili zarówno właściciele działki nr 6/5, jak i działki o nr ew. 22. Droga publiczna KDD-G (ul. Kisielewskiego) została zaprojektowana zgodnie z przepisami art. 43 ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (Dz.U. 1985 Nr14, poz.60, z późn. zmianami) dotyczącego odległości obiektów budowlanych od zewnętrznej krawędzi jezdni, oraz zgodnie z §7, ust.1 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 02.03.1999r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie /Dz.U. z 1999r., Nr43, poz.430/ dotyczącym wymaganej szerokości w liniach rozgraniczających ulic. Należy także podkreślić, że przy projektowaniu nowego przebiegu drogi KDD-G wzięto pod uwagę fakt, iż według załącznika nr 2 do decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenu z dnia 14.05.1999 r. (znak: BUA II 7331/P-55/99), przy północnej i wschodniej granicy działki nr ew. 22 wyznaczono wewnętrzny ciąg komunikacyjny szerokości 5m, zapewniający osiedlu dodatkowy dostęp do dróg publicznych. Jednakże z uwagi na uwarunkowania techniczne nie było możliwości takiego ukształtowania duktu drogi KDD-G, który w całości pokrywałby się z wzmiankowanym wyżej duktem drogi wewnętrznej w obszarze Spółdzielni Mieszkaniowej. Wprowadzona korekta zmieniała nie tylko przebieg przywołanego wyżej ciągu, ale również jego parametry techniczne, w taki sposób aby mogła ona stanowić drogę o charakterze publicznym (tzn. spełniając wszystkie wymogi w/w przytoczonych przepisów prawa dotyczących dróg publicznych).

Jak wynika z orzeczenia NSA (wyrok z dn. 06.04.1998r., Sygn. Akt IV S.A. 2237/98, LEX nr 43839) „Gmina uchwalając plan miejscowy, może określone tereny przeznaczyć na cele publiczne niezależnie od tytułów prawnych poszczególnych podmiotów do tych terenów i takiej polityki planistycznej Gminy nie można poczytać za sprzeczną z prawem ...”. Zgodnie z art. 6 pkt. 1 ustawy z dnia z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz.U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543, z 2001 r. Nr 129, poz. 1447, Nr 154, poz. 1800, z 2002 r., Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 126, poz. 1070, Nr 130, poz. 1112, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1682, Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 1, poz. 15, Nr 80, poz. 717, 720 i 721, Nr 96, poz. 874. z 2004 r., Nr 141, poz. 1492) wydzielenie gruntów pod drogi publiczne jest celem publicznym. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt. 3 w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb, tereny przeznaczone

dla realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny. Ponadto na podstawie art. 2 ust 1 i 4 ust. 1 przeznaczenie terenu i zasad jego zagospodarowania dokonywane jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i należy do zadań własnych gminy i w tym zakresie gmina skorzystała ze swoich uprawnień. Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że wyznaczenie terenów dróg publicznych, jako terenów celu publicznego wprawdzie narusza interes prawny Skarżącego, jednakże nie narusza przepisów prawa. Wprowadzona korekta ma na celu doprowadzenie do prawidłowego sposobu obsługi komunikacyjnej terenu, na którym położona jest m.in. działka nr 22. Wobec powyższego należy stwierdzić, że dokonana została zmiana wskazanych wyżej ustaleń w obrębie w/w działki, w związku z tym kwalifikuje się wniesioną sprawę jako zarzut w rozumieniu art. 24 ust.1 uozp. Jednakże w związku z tym, że podnoszona w piśmie kwestia rozwiązań komunikacyjnych zaproponowanych dla w/w działki w projekcie trzeciego wyłożenia, wprawdzie narusza interes prawny Wnioskującego, lecz nie narusza przepisów prawa materialnego, odmawia się uwzględnienia przedmiotowego zarzutu.

Główną podstawą prawną rozstrzygnięcia nieuwzględnionego przez Prezydenta Miasta Lublin złożonego zarzutu jest przepis art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późniejszymi zmianami) stanowiący, że „o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały, zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne”. Przepis ten obliguje Radę Miasta do rozpatrzenia zarzutu, ale nie zobowiązuje do jego uwzględnienia. W oparciu o ten przepis Rada Miasta może odrzucić zarzut, naruszając interes prawny właściciela, jeżeli nie spowoduje to naruszenia prawa, a okoliczności faktyczne uzasadniają takie rozstrzygnięcie. Na podstawie rozpoznanego szczegółowo stanu faktycznego i przepisów prawa materialnego pozostających w związku z opisanym stanem faktycznym Rada Miasta Lublin uznała, że decyzją właściwą jest pozostawienie w odniesieniu do przedmiotowej działki ustaleń projektu planu określających sposób jej obsługi komunikacyjnej.

Wniesiona sprawa kwalifikuje się jako zarzut w rozumieniu art. 24 ust.1 uozp. Z art. 33 tejże ustawy wynika również, że ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują wraz z innymi przepisami prawa sposób wykonywania własności nieruchomości.

Treść zarzutu kwestionuje prawidłowość przyjętych rozwiązań. Rada rozważyła zasadność zarzutu pod tym kątem i uznała, jednak że przyjęte rozwiązanie projektu planu jest zgodne z celem jego sporządzenia i służy ochronie i kształtowaniu ładu przestrzennego.

Jednocześnie należy zauważyć, że zgodnie z art. 36 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, jeżeli korzystanie z nieruchomości lub jej części w dotychczasowy sposób lub sposób zgodny z dotychczasowym przeznaczeniem stało się niemożliwe bądź istotnie ograniczone wskutek uchwalenia lub zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, właściciel a także użytkownik wieczysty może żądać od gminy odszkodowania za poniesioną rzeczywistą szkodę, wykupienia nieruchomości lub jej części lub zamiany na inną. Ponadto jeżeli wartość nieruchomości ulega obniżeniu w związku z uchwaleniem lub zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a właściciel lub użytkownik wieczysty zbywa tę nieruchomość i nie skorzystał z wymienionych praw, może on żądać od gminy odszkodowania równego obniżeniu wartości nieruchomości.

Biorąc pod uwagę powyższe odmawia się uwzględnienia przedmiotowego zarzutu.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku o zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. Nr 15, poz.139 z 1999 roku - z późniejszymi zmianami) uchwałę o odrzuceniu zarzutu w całości lub części, Wnoszący zarzut może zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

PRZEWODNICZĄCY RADY MIASTA

dr Zbigniew Targoński